

[Industriministeren]

Hermed har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om egnsudvikling.
(Lovforslag nr. L 185).

Indledningsvis vil jeg gerne slå fast, at regeringen med fremsættelsen af lovforslaget ikke sigter mod og heller ikke har påbegyndt afviklingen af egnsudviklingsordningen. Den gældende egnsudviklingslov har i de 12 år, der er forløbet, siden loven sidst blev revideret, medvirket væsentligt til den erhvervsmæssige udligning, der er sket mellem de forskellige dele af landet, og det er regeringens opfattelse, at der fortsat er behov for en egnsudviklingsordning. Sigtet med forslaget er imidlertid som et led i regeringens overordnede økonomiske politik at modernisere og i øvrigt tilpasse egnsudviklingsordningen til den ændring, der er sket i vilkårene for at drive erhvervsmæssig virksomhed. Ændringen har navnlig vist sig i erhvervslivets finansieringsmuligheder.

Den gunstige udvikling i det almindelige renteniveau herhjemme såvel som i udlandet og fastholdelsen af en stabil kronekurs samt det stigende udbud af risikovillig kapital har medført, at erhvervsinvesteringer nu væsentlig lettere kan finansieres og finansieres attraktivt til markedsrente.

Som en naturlig konsekvens af denne udvikling har regeringen fundet, at egnsudviklingsordningens anlægslån til virksomheder i den nugældende lovs § 6 kan ophæves mod til gengæld at styrke den tilskudsordning, der i dag findes i lovens § 10, så den kommer til at gælde for samtlige egnsudviklingsområder, men således, at tilskudsprocenten bliver højere for de svageste områder, de såkaldte specielle egnsudviklingsområder, hvis virksomheder hidtil har haft eneretten til at modtage tilskud. For ikke at svække ordningens effekt vil bevillingsrammen for anlægstilskud blive søgt forhøjet, således at tilsagnsrammen forøges fra 82 mill. kr. i 1984 til 115 mill. kr. i 1985, hvorved der sikres en uændret værdi af den samlede bistand.

Derimod har regeringen ikke fundet det hensigtsmæssigt at ændre ordningen vedrørende lån til kommuner til opførelse af erhvervsejendomme til salg eller udleje. Staten har hidtil bidraget med 75 pct. af finansieringen på dette område, og en ændring af ordningen fra en låneordning til en tilskudsord-

ning ville resultere i, at finansieringen blev overflyttet fra staten til kommunerne. De økonomisk svagt stillede kommuner ville herved formentlig kunne blive tvunget til at afstå fra opførelse af industrihuse på grund af vanskeligheden ved at fremskaffe den nødvendige likviditet til finansieringen, hvilket ud fra et egnsudviklingssynspunkt ville være uheldigt.

Den nugældende lov har fra tidligere love overtaget nogle garantiordninger (§§ 7 og 8) og en særlig adgang til at yde driftstilskud til virksomheder med forringede driftsresultater (§ 11). Disse ordninger har i en årrække været anvendt så sjældent, at behovet for disse bestemmelser må siges at være bortfaldet, hvorfor de nu foreslås ophævet.

Bortset herfra videreføres lovens bestemmelser stort set uændret. Som det vil kunne ses af bemærkningerne til lovforslaget, er de øvrige ændringer, der foreslås, kun mindre tilpasninger til allerede gældende praksis samt en modernisering af lovsproget.

Jeg har gerne villet fremsætte dette forslag i folketinget nu, selv om det ikke kan nå at komme til behandling i forårssamlingen. Hermed vil regeringens intentioner være klarlagt, og en offentlig debat kan finde sted på et præcist grundlag. Skulle der i sommerens løb fremkomme synspunkter, som bør påvirke lovforslagets udformning, kan der tages hensyn dertil ved genfremsættelsen til efteråret; for det er mit håb, at der som hidtil kan samles bred tilslutning i tinget til denne lovgivning.

Industriministeren (Stetter):

Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om statsligt indskud i Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S med henblik på udlån til håndværk og mindre industri.

(Lovforslag nr. L 186).

Da folketinget i 1975 vedtog den nugældende lov om en låneordning for håndværket og den mindre industri (HMI-ordningen), stod erhvervslivet over for krav om en hurtig tilpasning til ændrede vilkår. Det var afgørende for virksomhedernes overlevelsessevne og derigennem grundlaget for beskæftigelsen, at der kunne fremskaffes risikovillig kapital, der samtidig måtte være rimelig langfristet og